

ВОДАТА

Ни животните, ни растенията, ни хората могат безъ вода. Безъ вода всичко, що живѣе и расте, умира. Водата е най-голѣмата благодать, която природата ни е дала.

Водата се събира въ моретата и океанитѣ. Тамъ тя е толкова много, че ако може да се разлѣе, би удавила цѣлата поврѣхнина на земното кълбо.

Дъждовната вода пада на земята, попива въ нея, или се изпарява. Попилата вода извира, събира се въ рѣкички и рѣки и отива въ моретата, отдето наново се изпарява, става на облаци, вали на дъждъ или снѣгъ. И така постоянно обикаля.

Дъждовната вода напоява полето. Когато не ваятъ дъждове, настѣпва суша, всичко изсѣхва, дохожда гладъ и бѣдствие.

Въ нашата малка България ваятъ често дъждове. Но не рѣдко настава и суша. Българскиятъ земледѣлецъ чака само дъжда да напои неговитѣ плодородни полета. Безъ дъждъ той е обреченъ на гладъ.

У насъ водата отъ рѣкитѣ не се използва, както трѣбва. Наистина, край рѣкитѣ има по нѣколко зеленчукови градини, нѣкоя воденица или тепавица, а въ южна България има и нѣколко оризища, които се поятъ отъ водата на рѣкитѣ, но това е нищо. Водата на всички други безбройно много рѣки и рѣкички, които кръстосватъ нашата хубава страна, не се използва, както трѣбва.

Тѣхната вода си тече свободно и не използвана. Дори на много мѣста тя прави пакости. Пороищата засипватъ градинитѣ и полетата и намаляватъ работната земя.

А каква грамадна полза би принесла водата отъ нашитѣ рѣки! Тя може да напоява презъ време на суша всички засѣхнали полета, и би могла да кара всички желѣзници, трамваи и фабрики, да даде електрическо освѣтление на всички села и градове.

Въ топлитѣ страни, дето не ваятъ редовно дъждове, хората събиратъ водата отъ рѣкитѣ въ го-